

בחקמה, ויאינו נושא לצד זה או לצד זה, רק בחקמה ובחשכל ובמדעת. אף כן, כמו זה התנוועות של הטעמים, כל מסעיהם בחקמה ובחשכל ובמדעת, כמו שראיין, וזהו בצלמנה.

ברמותנו - אלו סודות של הנקודות, שהם יצאו מתחום דיוקן אחד של נקודה עליונה, מאותו דיוקן נספר שליא נראה. ומתחום שיווצאים מתחום נקודה אחת, נקראות הנקודות דמות, הדיוקן של נקודה העליונה.

שם אמר האותיות - לא כך! שהרי הדיוקן אינו למעלה, ולא תלי שם דיוקן, שהרי לאחר שיווצאים מסוד הועלם העליון, כלם מתגלמים ומציגים מה שלא היה מקדם בכך, שאין דיוקן וכיור למעלה כלל, ועל כן לא ידוע, ואין מי שמספר בו כלום. בראשית הסתוימה שגנלה, ולא ידועה, היא נקודה אחת סתוומה. ואotta הנקודה לא ידועה ולא גלויה, ואין מי שמספר אותה. אבל האותיות לא האטירו בה, ואין תליות למעלה, שהרי אין שם כלל דיוקן. ועל כן, כדמותנו - אלו נקודות. בצלמנה - אלו התנוועות, שהוא השלמות של הכל.

כאן הסוד ליודיע דין. התנוועות שענן שלמות הכל, איפה הן באדם? אלא זה סוד בצלמנה, אלו הם האלים של האדם מבפנים ו מבחוץ. לפנים - השכל ו מדעת וחכמה, ו מבחוץ - אותן האלים שהולך עליו, ומהנiggת את האדם בשמירה, שיחיה שמור מן הכל. בעוד שהתנוועות הלוויין באדם, האדם הוא שלם בכלל, כמו כן בכל אותם הטוויות העליונות של מעלה. וזה סוד מה' מצערדי גבר פונגי,

לסטרא דא, בר בחקמתא ובסקלטנו ובמנדע. אוף הבי, בגונא דא, תניעי דעתמי, قولחו מטלגניהון בחקמתא ובסקלטנו ובמנדע, כמה דאתחזי. ודא איהו בצלמנה.

בדמותנו, אלין רזין דנקודי, דאיןון נפקו מגו דיוקנא חדא דנקודה עילאה, מה והוא דיוקנא סתימה דלא אתחזי, ומגו דנקקי מגו נקודה חדא אקרון נקודי דמות, דיוקנא דנקודה עילאה.

דא תימא אתוון. לאו הבי, חדא דיוקנא, לאו איהו לעילא, ולא תליה פמן דיוקנא, חדא לבתר דנקקי מרזא דעלמא עילאה, אגיליםו ואצטירוי قولחו, מה דלא הות מקדמת דנא, דלאו אית דיוקנא וציבורא לעילא כלל, ועל דא לא ידיע, ולית מאן דידע ביה כלום.

ראשיתא סתימה דתגליא, ולא ידיע, חד נקודה סתימה איהו. וההוא נקודה, לא ידיע, ולא אתגליא, ולית מאן דידע בה. אבל אתוון, לא בה אתציירן, ולא תליה לעילא, חדא לית פמן דיוקנא כלל. ועל דא, בדמותנו אלין נקודי. בצלמנה, אלין תניעי דאייהו שלימי דכלא.

רזה הכא לידע מדין. תניעי דאייהו שלימי דכלא, איןון בבר נש. אלא רזא דא בצלמנה, הא איהו צולמי דבר נש מלגו ולבר. לגוו, סוקלטנו ימצע וחכמה. לבר, ההוא צולמא דאזור עלייה, ומדברא ליה לבר נש בנטירו, למיהו בטיר מפלא. ועוד דהני תניעי איןון בבר נש, בר נש אין יהו שלים בכלא. בגונא דא בכל איןון רזין עילאיון דלעילא. ורزا דא, מה' מצערדי גבר פונגי, למיטל במלגנו, באינון תניעין דעתמי. ודרפו